

men at der utvivlsomt ved Afregningen vilde være et eller andet Extraordinært, som vilde være at dække. At denne Delning imidlertid skulde foregaa ved andre i Sagen Interesserede, derom nærede jeg ikke den fjerneste Tvivl, og at Betsøbet, hvorom der vilde være Tale, vilde være forholdsvis forsvindende, har jeg heller aldrig næret Tvivl om. Aaret derefter har jeg udviklet dette nærmere for det ærede Medlem, hvilket vil findes i Rigsdagstidenden for 1874—75 Sp. 4422, og der har jeg ganske vist nævnt, at hvad jeg tænkte paa, var: „eventuelle Overfridelser af saadanne smaa Afslutningsbeløb“ som til et Beløb af 10—20,000 Rd. Medens jeg altsaa gennem hele min Stilling til dette Spørgsmaal fra den Tid, jeg havde den Ære at være specielt befuldmægtiget til at overvære Theater-spørgsmaalet udenfor denne Sal og ved min Virksomhed i Salen og i Udvalget, der har behandlet Spørgsmaalet, gjenmægtende har hævdet den samme Tankegang og klart har fremhævet, hvorledes vor konstitutionelle Ret i den Henseende var at forstaa, tror man, at man netop paa Grund af Udtalelser, der paa ethvert Punkt bestemt gaa imod den Opsfattelse, som det ærede Medlem fra Frederiksberg og hans Benner i denne Sag gjøre gjældende, at kunne bruge mit Navn. Jeg er til enhver Tid rede til en yderligere Forklaring; men det er kun for at værgе mig og mine Benner mod, at man skal bruge mig til at staa dem med, at jeg har udtalt dette. Hvad jeg forøvrigt end har sagt, og hvad andre Medlemmer i og udenfor Salen end kunde have sagt eller skrevet om dette Spørgsmaal, har det lige over for Spørgsmaalet selv — det gjentager jeg — Intet at betyde. Der er kun Spørgsmaalet om: Kan det ærede Medlem, som er Ordfører for en saadan Brag af Statsformuen, kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) paa-vise os, hvor der er grundlovmæssig Hjemmel til en saadan Anvendelse af Statsformuen? Det er Spørgsmaalet. Han vil ikke finde en saadan Hjemmel i Grundloven, men vi kunne jo ogsaa gaa udenfor Forsatningen. Dog heller ikke udenfor Grundloven vil han finde nogen som helst saadan Berettigelse. Naar man imidlertid skal tye til Uttringer af Ordføreren for Finantsudvalget gennem de senere Aar, som betyde det Modsatte af det, man vil bevise ved dem, kan man se, at de Herrer ere meget forlegne for Grunde for deres Standpunkt, og det finder jeg meget naturligt.

Nimestad: Det er noget besværligt at

skulle saa ofte, som det falder i min Lod, vende tilbage til at gjøre de samme Argumenter og Betragtninger gjældende. Jeg har udtalt mig overmaade bestemt om min Anskuelse og udviklet den i Betænkningen; jeg har igaar udførlig begrundet den; men da man atter idag er kommen frem med de selvsamme Argumenter og Betragtninger, som flere Gange ere imødegaaede, bliver jeg desuagtet nødt til, saa trivielt det end kan være, paany at vende tilbage til og gjenmægtende de samme Betragtninger og Argumenter. Jeg skal bestræbe mig for at gjøre det i større Klarhed end det lykkes den ærede første Taler at fatte sig. Det ærede Medlem, som jeg jo især vil have at vende mig til i Dag, begyndte sit Foredrag med et Slags Hovover, at jeg igaar var bleven kaldet til Orden eller hindret i at fortsætte mine Udtalelser angaaende min Dom over Statsrevisionen, og jeg kan ikke Andet end give det ærede Medlem Medhold i, at han har nogen Grund til at hovere; thi vel blev nok det ærede Medlem selv kaldt til Orden for de Udtryk, han havde brugt mod en forhenværende Minister, at denne havde gjort sig skyldig i en „politisk Forbrydelse,“ men derimod brugte han ganske upaatalt og uansægtet saadanne Udtryk om den paagjældende forrige Minister, der er Medlem af dette Thing, at „hans Udsærd har vaft stor Indignation i den offentlige Mening“, at „Thinget havde ladet sig føre bag Lyset af Forhandlingerne med ham“, at han „havde begaaet Brud paa Overenskomst“ at „hans Optreden var en kolossal Falliterklæring, hvis hans Udsagn vare sande, men det vare de ikke“ — brugte dem, siger jeg, upaatalt om en forhenværende Minister, der er Medlem af Thinget, medens det ikke kunde blive mig tilladt at karakterisere de af os ansatte Statsrevisorer eller en af dem, der ogsaa er Medlem af Thinget, paa den Maade, jeg gjorde igaar. Jeg indrømmer derfor, at det ærede Medlem har Ret til at hovere.

Formanden (Krabbe): Sagen er den, at det ærede Medlems Gjengivelse af, hvad der er sagt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen), ikke er nøiagtig.

Nimestad: Jeg tillod mig at opskrive Udtrykkene ligesom de vare brugte, og jeg anser dem for at være fuldstændigt rigtigt gjengivne, men jeg bøier mig for den ærede Formands modsatte Mening. Tidenden vil vise, om jeg har været nøiagtig i mine Gjengivelser.